

Ikt.sz.: AIB/81-1/2013.

AIB-26/2013. sz. ülés
(AIB-203/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottságának**
2013. június 4-én, kedden, 10 óra 30 perckor
az Országház főemelet 58. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Dr. Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi miniszter meghallgatása</i>	5
<i>Dr. Navracsics Tibor bevezetője</i>	5
<i>Kérdések</i>	8
<i>Dr. Navracsics Tibor válaszai</i>	10
<i>Vélemények, észrevételek</i>	14
<i>Dr. Navracsics Tibor válaszai, reflexiói</i>	16
<i>Az egyes házsabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX.30.) OGY határozat módosításáról szóló határozati javaslat (H/11301. szám, új/átdolgozott változat a H/11268. szám helyett); kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása, első helyen kijelölt bizottságként</i>	17
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről</i>	18
<i>b) A büntetőtörvényeknek a közhivatali betöltőktől származó bennfentes információk felhasználásának megtiltásához szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10980. szám)</i>	18
<i>Szavazás a tárgysorozatba-vételről</i>	18
<i>c) Egyes törvényeknek a közvagyon felhasználásával összefüggő pályázati eljárások nyilvánosságához szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10981. szám)</i>	18
<i>Szavazás a tárgysorozatba-vételről</i>	19

Napirendi javaslat

1. Dr. Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi miniszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11300. szám, új/átdolgozott változat a T/11267. szám helyett)
(Dr. Rubovszky György (KDNP) képviselő önálló indítványa)
(Kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)
3. Az egyes hárszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX.30.) OGY határozat módosításáról szóló határozati javaslat (H/11301. szám, új/átdolgozott változat a H/11268. szám helyett)
(Dr. Rubovszky György (KDNP) képviselő önálló indítványa)
(Kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)
(Első helyen kijelölt bizottságként)
4. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről:
 - a) A kisvágóhidak bezárását kimondó rendelkezések és e rendelkezések megalkotásának körülményeit, valamint a kisvágóhidaknak vágóponttá minősítésére vonatkozó előírások helyességét feltáró vizsgálóbizottság létrehozásáról szóló határozati javaslat (H/10925. szám)
(Pócs János (Fidesz) képviselő önálló indítványa)
 - b) A büntetőtörvényeknek a közhivatalt betöltőktől származó bennfentes információk felhasználásának megtiltásához szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10980. szám)
(Dr. Schiffer András (független) képviselő önálló indítványa)
 - c) Egyes törvényeknek a közvagyon felhasználásával összefüggő pályázati eljárások nyilvánosságához szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10981. szám)
(Dr. Schiffer András és Ertsey Katalin (független) képviselők önálló indítványa)
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Cser-Palkovics András** (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Gyüre Csaba (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Papcsák Ferenc (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Gruber Attila (Fidesz)
Gulyás Gergely (Fidesz)
Dr. Horváth Zsolt (Fidesz)
Kozma Péter (Fidesz)
Székyné dr. Sztrémi Melinda (Fidesz)
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz)
Dr. Vejkey Imre (KDNP)
Dr. Rubovszky György (KDNP)
Dr. Lamperth Mónika (MSZP)
Dr. Steiner Pál (MSZP)
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)
Pösze Lajos (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Gruber Attila (Fidesz) megérkezéséig Székyné dr. Sztrémi Melindának (Fidesz)
Gulyás Gergely (Fidesz) megérkezéséig dr. Papcsák Ferencnek (Fidesz)
Dr. Horváth Zsolt (Fidesz) megérkezéséig dr. Turi-Kovács Bélának (Fidesz)
Dr. Mátrai Márta (Fidesz) dr. Vas Imrének (Fidesz)
Dr. Molnár Attila (Fidesz) Kozma Péternek (Fidesz)
Dr. Szakács Imre (Fidesz) Pösze Lajosnak (független)
Dr. Varga István (Fidesz) dr. Cser-Palkovics Andrásnak (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz) megérkezéséig dr. Rubovszky Györgynek (KDNP)
Dr. Zsiga Marcell (Fidesz) dr. Vejkey Imrének (KDNP)
Dr. Vejkey Imre (KDNP) megérkezéséig Kozma Péternek (Fidesz)
Dr. Rubovszky György (KDNP) távozása után dr. Vitányi Istvánnak (Fidesz)
Dr. Botka László (MSZP) dr. Lamperth Mónikának (MSZP)
Dr. Ipkovich György (MSZP) dr. Steiner Pálnak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászóló

Dr. Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi miniszter

Megjelent

Dr. Répássy Róbert államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 30 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. CSER-PALKOVICS ANDRÁS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Megkezdjük a mai napi munkánkat. A helyettesítési rend tekintetében Papcsák Ferenc alelnök úr Gulyás Gergely képviselő urat helyettesíti, Rubovszky György elnök úr Vitányi István képviselő urat, Pösze Lajos képviselő úr Szakács Imre képviselő urat, Kozma Péter képviselő úr Molnár Attila képviselő urat, Vas Imre képviselő úr Mátrai Márta képviselő asszonyt, jómagam Varga István képviselő urat, Székyné Sztrémi Melinda képviselő asszony Gruber Attila képviselő urat, Vejkey Imre képviselő úr Zsiga Marcell képviselő urat, Lamperth Mónika képviselő asszony pedig Botka László képviselő urat helyettesíti.

Napirend-módosításra teszek javaslatot, illetve két napirendi pont levételére a mai bizottsági ülés napirendjéről. Az egyik a 2. pontban az Országgyűlésről szóló törvény módosítására vonatkozó javaslat, tekintettel arra, hogy nem érkezett kapcsolódó módosító javaslat. Másrészt pedig a 4. pont a) pontját javaslom további egyeztetések tekintetében levételre: a kisvágóhidak bezárásával kapcsolatos tárgysorozatba-vételi kérelemről van szó.

További napirend-kiegészítésre javaslat nem érkezett. Kérdezem, ki az, aki a napirendi javaslatot ezekkel a kiegészítésekkel együtt elfogadja. (Szavazás.) 19 igennel, egyhangúlag a bizottság a napirendet elfogadta. Köszönöm.

Dr. Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi miniszter meghallgatása

Soron következik tehát első napirendi pontként Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi miniszter meghallgatása.

Tisztelettel köszöntöm miniszterelnök-helyettes urat a bizottsági ülésen. Köszönöm szépen, hogy eljött a bizottsági ülésre. A korábbi hagyományoknak is megfelelően az első körben a kérdések, a második körben pedig a vélemények megfogalmazására lesz lehetőség; de ezt megelőzően miniszter úrnak adom meg a lehetőséget egy bevezető megtartására. A háttéranyag természetesen itt is rendelkezésére áll a képviselő hölgyek és urak számára.

Miniszter úr, öné a szó.

Dr. Navracsics Tibor bevezetője

DR. NAVRACSICS TIBOR közigazgatási és igazságügyi miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Ha megengedik, a rendelkezésemre álló időben három kérdésről beszélnék, és csak röviden. Nyilvánvalóan az önök kérdéseire majd azokra a területekre irányulnak, amelyek az önök számára a legérdekesebbek.

Az elmúlt egy év történéseiből három területet emelnék ki az alkotmányügyi bizottság vonatkozásában is: a két kódex, a büntető törvénykönyv és a polgári törvénykönyv kérdését, illetve ennek az elfogadását, harmadrészt pedig egy, az igazságszolgáltatás és az igazságügyi terület szempontjából számunkra kiemelt jelentőségű lépéssorozat, akciósorozat: a gyermekbarát igazságszolgáltatás megteremtésének kérdéskörét; s természetesen a rövid felvezetőt követően állok rendelkezésre az egyéb kérdésekre.

A büntető törvénykönyv esetében, úgy gondolom, rendkívül sikeres időszakot tudhatunk magunk mögött, hiszen már régóta mutatkozott az igény egy olyan új büntető törvénykönyvre, amely egyrészt lépést tart a változó korrallal, azaz azokat a megváltozott technikákat, megjelenő új bűncselekményeket vagy elkövetési magatartásokat is tudja kezelni, amelyek az elmúlt tíz-tizenöt év technikai fejlődésének is köszönhető; gondolok itt elsősorban az internetes bűnözésre, de gondolok az intellektuális bűnözés újabb formáira is. Ugyanakkor a korszerűsítés mellett az új büntető törvénykönyvvel reagálni kívántunk arra a széles körben

jelentkező igényre is, hogy lehetőség szerint az új büntető törvénykönyv legyen szigorú. Azaz miközben természetesen minden modern büntetőjogi iskolának és büntetőjogi felfogásnak megfelelően a prevencióra helyezük elsősorban a hangsúlyt, de emellett az elrettentés is az eddigieknél nagyobb szerepet kapjon, részben abból adódóan, hiszen láttuk, hogy miközben a bűncselekmények száma nem is biztos, hogy önmagában szaporodik összességében, azonban az elkövetési módok egyre brutálisabbá válnak, vagy legalábbis a közvélemény elé néhány olyan bűncselekmény került, amely elkövetési módja révén is méltán váltott ki közfelháborodást. Éppen ezért a büntető törvénykönyv elfogadásánál azt a célt tűztük ki magunk elé, hogy egy olyan korszerű büntető törvénykönyv szülessen meg, amely ugyanakkor a szigorú rendelkezései révén nagyobb fokú elrettentő hatással bírjanak, mint a korábbiak. S miközben a tárcánál dolgozó kormánytisztviselő, illetve a tárcánál dolgozó politikusok egy jelentős része is természetes módon szimpatizál a reformtörekvésekkel és a büntetőjog, illetve a büntetés-végrehajtás területén megjelenő újításokkal, úgy gondoltuk, hogy a közvélemény jelen pillanatban nem látja indokoltságát annak, hogy jelentős mértékben kísérletezzünk új, eddig még ki nem próbált vagy az eddigieknél jelentősen enyhébb büntetés-végrehajtási módokkal.

Ebből adódóan a büntető törvénykönyv a maga módján – és amennyiben július 1-jén hatályba lép – a valóságban is a reményeink szerint egy új időszakát, új kezdetét jelenti a büntetőtörvény-hozásnak, ami egyben előfeltétele annak, hogy a másik fontos kódex is megújuljon, hiszen a büntető eljárásjogot is újra kell kodifikálnunk, át kell néznünk az egész eljárást, annak minden szakaszát, hiszen itt is a legutóbbi időkben történt esetek is ráirányítják arra a figyelmet, hogy sok esetben az ügyek elhúzódása, késlekedése nem csak a tárgyi infrastruktúra vagy a személyi infrastruktúra hiányosságaira vezethető vissza, hanem némely esetben éppen az eljárásjog bonyolult vagy önismétlő jellege miatt következik be. Ezért is hívtuk életre a büntetőeljárás törvény kodifikációját előkészítő munkacsoportot Erdei Árpád professzor úr vezetésével, aki részben elméleti szakemberek, részben pedig gyakorlati szakemberek köréből válogatva hozta létre azt a kodifikációs bizottságot, amely idestova két hete kezdte meg a munkáját. Az ő céljaik szerint év végéig letesznek egy általános koncepciót a büntetőeljárás reformjára vonatkozóan, és akkor a következő évben megindulhat a jogszabály-szövegezés, illetve a koncepció részleteinek a kidolgozása, s vélhetően már a választások után, a következő ciklusra marad szerencsés esetben is az új büntetőeljárás törvény elfogadása.

A Btk., noha még nem lépett hatályba, de úgy gondoljuk, éppen abból is adódóan, mivel egy meglehetősen gyorsan változó szabályozási környezetben kodifikálunk, éppen ezért igyekszünk is lépést tartani, és úgy gondoljuk, hogy a július 1-jei hatálybalépés már egy minden szempontból, alkotmányossági és egyébként a nemzetközi bírói gyakorlatnak is megfelelő szempontból jó minőségű kódex legyen. Ennek köszönhető az, hogy újraszabályoztuk az önkényuralmi jelképek viselésének tilalmát, illetve most a legutóbbi, tegnapi módosítással éppen a kapcsolati erőszak tényállását. Egy régi-új tényállás jelent meg, hiszen eredetileg is szerepelt a büntető törvénykönyvben ez a tényállás, a parlamenti vita során ez kikerült, most pedig kapcsolati erőszak címen ismét bekerült.

A másik nagy kódex, amire talán a minisztérium még büszkébb lehet, a polgári törvénykönyv, amely egy tízéves kodifikációs időszak gyümölcse. Ugye, mindannyian tudjuk, hogy ez az elmúlt egy évtized nemcsak kodifikációval, hanem időnként szakmai és politikai viharokkal is telt a polgári törvénykönyv megalkotása során. Végül is kiváló munkát végezve, Vékás professzor úr vezetésével és Székely László professzor úr főtítkárságával, ügyvezető alelnökségével a kodifikációs bizottság letette a törvényszöveget a kormány asztalára, amelyet a kormány változtatás nélkül terjesztett be az Országgyűlés elé. A politikai viták az Országgyűlésben némi módosítást eredményeztek, azonban Vékás professzor úr véleménye és az ő értékítélete szerint is vállalható kompromisszumok születtek a polgári törvénykönyvvel.

Jó eséllyel Európa nemcsak legkorszerűbb, legfiatalabb polgári törvénykönyve fog hatályba lépni jövő év március 15-én, de az európai civilisztikai jogalkotás élvonalába tartozó kódex is. Tegyük hozzá, hogy a magyar jogtörténet szempontjából különös jelentőséget ad a polgári törvénykönyvnek az a tény, hogy az első, demokratikus törvényhozás által elfogadott polgári törvénykönyv a magyar jogtörténetben.

Ugyancsak, akárcsak a büntető törvénykönyv esetében, itt is arról beszélhetünk, hogy ez egyben kiindulópontja egy új kodifikációs folyamatnak. Németh János professzor úr vezetésével most van megalakulóban az a munkacsoport, és talán egy-két héten belül hivatalosan is megalakul, amely a polgári eljárás, tehát a peres eljárás újraszabályozását tűzte ki célul. Én abban bízom, hogy itt is nemcsak egy frissítése, felfrissítése várható a joganyagnak, hanem szemléletében is egy megújulása, és ezt fogja szolgálni az intézményi rendszerében is már megújult igazságszolgáltatás. Ennek az elfogadása is vélhetően már a következő törvényhozási ciklusban fog majd megtörténni.

A harmadik nagy terület, amelyről röviden szólnék, a gyermekbarát igazságszolgáltatás, amely a mi szándékaink szerint, a minisztérium szándékai szerint eredetileg az áldozatvédelem szélesebb körének egy speciális területe. Hiszen még az európai uniós elnökségi időszakunk alatt kifejezetten áldozatvédelmi témaként indult ez a kérdés itt Magyarországon is, illetve az európai uniós jogalkotásban is, és az egyébként is meglehetősen sikeres magyar európai uniós elnökségi időszak egyik nagy vívmánya volt, hogy sikerült elfogadni az ezzel kapcsolatos, a gyermekek ellen elkövetett szexuális bűncselekményekkel kapcsolatos európai uniós jogszabályt. S erre épülve indítottuk el azt a programot, amely reményeink szerint nem csak ennek a kormánynak, reményeink szerint nem is pártpolitikai dimenzióban működve, hanem a jövőben a mindenkorai igazságügyi kormányzatnak egyik szívügye lesz. Ez részben magában foglalt jogalkotási feladatokat, hiszen alapvető jogszabályokat, anyagi és eljárási jogi jogszabályokat kellett ahhoz módosítanunk, hogy megkezdjük a hatósági eljárások, illetve általában a hatósági működés gyermekbaráttá tételét. Tudjuk, hogy itt még csak a kezdő lépéseket tettük meg, és rengeteg mindent kell tennünk a jövőben is, de úgy gondoljuk, már önmagában az is egy fontos tény, hogy elindult ez a folyamat. Másrészt a rendőrséggel együttműködésben a gyermekbarát meghallgatósobák hálózatának létrehozásával 2013. december 31-éig elérjük azt, hogy minden megyében legalább egy gyermekbarát meghallgatósoba lesz, ahol részben a bűncselekmények áldozataivá vált gyerekek, részben pedig sajnos azok a gyerekek, akik bűnelkövetővé váltak, az ő számukra is egy barátságosabb, szakemberek által történő meghallgatás révén, abban bízunk, hogy az eljárás is jobban jár, hiszen több információt nyerhetünk, másrészt pedig talán a gyereket is fokozottabb mértékben tudjuk védeni a tartós traumától.

A harmadik rész a gyermekbarát igazságszolgáltatásnál a megelőzés, a figyelemfelhívás, amelyben részben az internetes kommunikáció lehetőségeit használjuk ki. Olyan honlapot hozunk létre, hoztunk létre www.jogosakerdes.hu címmel, amely gyermekek számára, illetve a gyermekek szülei számára ad alapvető felvilágosítást, akár ha csak érdeklődni akarnak, akár ha áldozatává váltak egy bűncselekménynek, arról, hogy hova fordulhatnak, milyen jogaik vannak, mi várhat rájuk, hogyan néz ki egy ilyen eljárás. Illetve a létrehozott mentori hálózatunkkal, amelyben színészek, televíziós személyiségek vesznek részt, Rudolf Pétertől Kálmán Olgán keresztül Novodomszky Éváig a különböző rendezvényeken, próbáljuk mindenki számára barátságossá és közismertté tenni a gyermekbarát igazságszolgáltatás üzeneteit.

Emellett természetesen még mind a közigazgatás, mind pedig az igazságszolgáltatás reformja területén számos olyan kérdés volt, amelyet nyilván most majd a meghallgatás során föl fognak tenni, én azonban nem kívánám elvenni az időt a kérdések elől. Ezért ha megengedik, itt a felvezetést befejezem.

Elnök úr, köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr, a bevezetést.

A kérdések körére kerül sor. Kérdezem, ki kíván a miniszter úrtól kérdezni. Lamperth Mónika képviselő asszonyé a szó.

Kérdések

DR. LAMPERTH MÓNIKA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Két kérdést szeretnék föltenni, ezen belül az egyik inkább egy kérdéscsoport. Ezt mondanám először. Ezek közigazgatás-szakmai szempontból a Margitszigetre vonatkozó új szabályozás körül fogalmazódnak meg.

Az első. Az ön megítélése szerint mi az a nyomós érv, ami miatt a közigazgatás egészét érdemes megbontani, úgy, hogy kiemelnek egy konkrét területet, a Margitszigetet, és azt egy kétharmados törvényben nevesítve is beépítenek? Én azt gondolom, hogy mint a jogalkotásért felelős miniszternek nyilván – mert mivel az önkormányzatot is érintheti, esetleg a másik tárcát is, de – azokat az érveket, amelyek egy ilyen lépést alátámasztanak, legalábbis érdemes csokorba szedni. Én megnéztem egyébként részletesen ezt a dolgot. Az én felfogásom szerint nincs nagyon olyan tevékenység, amelyet a főváros ha akarna, ne tehetne meg a Margitszigeten. Tehát aki most minden politika nélkül, csak szakmai alapon akarja megnézni – bár hozzáteszem, az sem elvetendő, ha politikai szempontból nézzük –, az nem látja ezeket az érveket.

A másik, még ehhez a kérdéscsoporthoz tartozó kérdés: mi az oka annak, hogy a kerület véleményét nem tartották fontosnak kikérni? A jelenleg hatályos önkormányzati törvény 105. § (2) bekezdése ezt kötelezően előírja, és én azt gondolom, ez alól nem ad felmentést az sem, ha képviselői módosító indítványként érkezik egy ilyen módosítás. Gyakorlatilag tehát az önök által alkotott törvényt szegik meg ezzel, nem mintha egy egyébként korábban alkotott törvényt nem kellene ugyanúgy betartani.

S ugyancsak aggályosnak tartom, és kíváncsi vagyok miniszter úr véleményére, hogy a helyi önkormányzatok európai chartája az önkormányzatiság és az önkormányzati jogok védelme érdekében több garanciális szabályt is meghatároz, többek között azt is, hogy területszervezési eljárásoknál, amikor egy települési önkormányzat területét érinti valamilyen kormányzati vagy központi intézkedés, akkor kötelesek a véleményét kikérni. Mi az európai önkormányzati chartát teljes egészében a belső jog részévé tettük, illetve csatlakoztunk ehhez a szerződéshez, ez a precíz kifejezés; ezt nekünk be kellene tartani, és úgy látom, hogy ez itt most súlyos csorbát szenvedett. Kíváncsi vagyok miniszter úr véleményére, hogy a közigazgatás egészét miért kell fölbontani egy ilyen politikai szándék miatt.

A második kérdés ugyanaz, amit tegnap föl tettem a belügyminiszter úrnak is. A 2010-ben megalakult kormány úgy döntött, hogy a kormányzati munkamegosztásban különválasztja az önkormányzatokra vonatkozó jogi szabályozás előkészítésének ágazati felelőssége feladatcsoportot, ez a Belügyminisztériumnál van, és a másik tárcához, az ön által vezetett tárcához tartozik az önkormányzatok törvényességi felügyelete. Én korábban is hangot adtam annak a véleményemnek, hogy szerintem ez hasznosabb, ha egy kézben van, mert sokkal jobban és rugalmasabban tudnak azok az információk, amelyek a törvényességi felügyelet révén eljutnak az irányító tárcához, beépülni a jogszabály-előkészítésbe. Tehát én ennek praktikus és egyéb hasznát is látom. De természetesen lehet más szerkezetéről is dönteni, ahogyan önök ezt megtették. Mi a tapasztalat? Okoz ez problémát vagy sem? Amikor tegnap megkérdeztem belügyminiszter urat ugyanerről, akkor ő azt mondta, hogy ártani biztos nem árt – az előnyöket most keressük. *(Derültség.)* De hát lehet, hogy miniszter úr találta már valami olyan előnyét ennek a konstrukciónak, amit megosztana velünk.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rubovszky György képviselő úré a szó.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelt Miniszter Úr! A kora tavaszi hírekben gyakran hallottunk a Leányfalun gyermekeket gázoló ír kiadatási eljárásáról. De körülbelül két hónapja emlékeim szerint mintha elhaltak volna a hírek. Tisztelettel kérem, ha lehet, tájékoztassa a jelenlegi állapotról a bizottságot.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gyüre Csaba alelnök úré a szó.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Néhány kérdésem van.

Egyrészt most foglalkoztunk a salátatörvényben az internet blokkolásának lehetőségével. Ön ezzel egyetért-e? Nem tartja-e aggályosnak? Kicsit ez számunkra úgy tűnik, hogy az internet cenzúrája kerülhet bevezetésre és annak egy előkészítő lépése lehet; illetve ezzel nem süllyedünk-e Észak-Korea és Kína szintjére?

A másik kérdésem az új polgári törvénykönyvvel, illetve a negyedik alaptörvény-módosítással kapcsolatos, ami gyakorlatilag egy Európában teljesen új részt vezet be, ami szinte páratlan, mégpedig a közösségek jogaival kapcsolatban; amikor pert indíthatnak, a közösség tagjai egyenként perelhetik azt, aki szerintük az ő jogaikat megsértette. Ezt nem tartja-e abból a szempontból aggályosnak, hogy amennyiben például százezren indítanak pert valaki ellen, ez technikailag egyáltalán kivitelezhetetlen lesz, és nem lehet lebonyolítani? Más aspektusból is nézhetjük egyébként ezt, de ez technikailag is fontos.

Említette miniszterelnök-helyettes úr a büntetőeljárás módosítását, illetve hogy Erdei Árpád professzor úr meg van bízva és összejött egy csapat. Ezzel kapcsolatban kérdezem, ebben szerepel-e majd annak a módosítása, illetve a tekintetben való változtatás, ami az előzetes letartóztatás határidejével kapcsolatos, hogy ne fordulhasson elő, hogy nagyon komoly bűnözők kerülnek az utcára, ha addig nem sikerül ítéletet hozni az ügyükben. Ebben tehát várható-e változás, illetve van-e ebben valamilyen koncepció?

Az utolsó kérdésem pedig azzal kapcsolatos, hogy az elmúlt három évben az igazságszolgáltatási rendszerhez hozzányúlt a kormány, illetve a parlament, és voltak benne átalakítások, nem is kicsik, szerkezeti átalakítás is volt. De van-e arra koncepció, hogy ettől mélyebb szerkezeti átalakítás készül, vagy van-e ilyen terv az igazságügyi rendszerben? Értem én ez alatt azt, hogy amikor azt látjuk, hogy ilyen módon felszaporodnak az ügyek, és ilyen lassan haladnak előre, és számtalan per is van emiatt Magyarország ellen, adott esetben nem gondolkodnak-e egy olyanfajta koncepción, ami Nyugat-Európában elég sok helyen bevezetésre került, ahol team-munkában dolgoznak a bírák. Egy-egy bíró alatt egy kis csoport dolgozik, amelyet ő irányít, amelyben vannak jogászok, vannak csak jogtechnikusok és egyéb végzettségűek, és azzal talán nagyobb hatékonysággal tudnak dolgozni. Tehát illet nem mérlegel-e az igazságügyi tárca? Ez az utolsó kérdésem.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Turi-Kovács Béla képviselő úré a szó.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. A kérdésem előljárájaként meg kell jegyeznem, hogy én azt a munkát, amelyet a miniszter úr vezetésével és nem utolsósorban államtitkár úr közreműködésével az elmúlt három évben az igazságügyi szervezetek átalakításában a tárca végzett, korszakosnak gondolom. Éppen ezért kérdezem meg, van-e arra esély, hogy az igazságügyi szervezeti rendszer teljesebbé tétele érdekében a

végrehajtás is tagolódjon abba az igazságügyi rendszerbe, ami nélkül meggyőződésem szerint egy ilyen kamarai rendszerben bizonytalansági tényezők vannak, de hozzá kell tennem, hogy számos tekintetben, azt kell mondanom, aggályok is, amelyek az igazságszolgáltatáson kívül helyezkedő végrehajtások során ellenőrizhetetlen helyzeteket teremthetnek.

Ehhez kapcsolódik a másik része, ami régi fixa ideám, hogy vajon a közhitelesség nagyobb garantálása érdekében nem lenne-e helyes szintén az igazságszolgáltatáshoz visszarendelni a földhivatali nyilvántartást, magyarul a telekkönyvi rendtartást, ami meggyőződésem szerint szintén azt szolgálná, hogy a közhitelesség messze nagyobb, vagy inkább azt mondanám, a közbizalom messze nagyobb lehetne az elkövetkezendő időben, amikor is nagyon nehéz földprogramok, földhelyzetek fognak, hát, felszínre kerülni, s ahol, azt gondolom, az igazságszolgáltatás lehet az egyetlen olyan terület, amely garanciát jelenthet arra, hogy ott jogbiztonság van, és ezt a jogbiztonságot meg tudjuk tartani.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Papcsák Ferenc alelnök úré a szó.

DR. PAPCSÁK FERENC (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Nagyon szépen köszönöm, hogy lehetőséget ad a számunkra.

Van egy olyan kérdés, amit fontos lenne megkérdezni a bizottság előtt. Amennyiben van rá mód, kérem, ecsetelje néhány mondatban, mi a problémája Magyarországgal Viviane Reding asszonynak (*Derültség.*), és ez a probléma hogyan és mikéért oldható fel, figyelemmel arra, hogy azonos pártcsaládhoz is tartozó, európai uniós politikusról van szó. Azt gondolom, amit lehetett, Magyarország megtette annak érdekében, hogy az Európai Unióval a lehető legmesszebbmenőkig egy megnyugtató együttműködésre törekedjen. És érthetetlen, amikor már nyugvópontra jutottak a dolgok, akkor megjelent az elmúlt egy-két napban valamilyen nyilatkozata az érintett biztos asszonynak.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kérdések körét lezárom, tekintettel arra, hogy több kérdezőt nem látok.

Miniszter úrnak adom meg a szót válaszára.

Dr. Navracsics Tibor válaszai

DR. NAVRACSICS TIBOR közigazgatási és igazságügyi miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Lamperth Mónika képviselőtársam kérdése a Margitszigetre vonatkozott, amely törvénynek egyébként még folyamatban van a vitája, illetve még elfogadás előtt van, még az utolsó szavazás előtt van. (*Dr. Lamperth Mónika: Igen, ez igaz.*)

Mi máshogy látjuk a Margitsziget kérdését. Ugyanis a Margitsziget abból a szempontból nem egy hagyományos közigazgatási terület, hogy nincs lakossága. Tehát ilyen értelemben azt is mondhatjuk, hogy közigazgatásilag lakatlan területről van szó a Margitsziget esetében. Ráadásul azok a vagyontárgyak, amelyek a Margitszigeten találhatóak, a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában vannak. Ebből adódóan a mi felfogásunk szerint éppen hogy nem kivételt képezünk, hanem hozzáigazítjuk a struktúrához, a tulajdonosi struktúrához hozzáigazítjuk a közigazgatási rendszert. Tehát egy főváros tulajdonában lévő terület a fővároshoz tartozik közigazgatásilag.

Ezzel kapcsolatban fontos megjegyezni, hogy azok, akik nem értenek egyet ezzel a döntéssel, általában úgy beszélnek, mintha ez egy önkormányzat csorbítását jelentené. Azért azt ne tagadjuk el, hogy a Fővárosi Önkormányzat is önkormányzat. Még hozzá az önkormányzati törvény definíciója szerint ugyanolyan önkormányzat, mint a kerületi önkormányzat, a városi önkormányzat; a Fővárosi Önkormányzat is egy létező önkormányzat.

Egyik önkormányzattól a másik önkormányzathoz kerül; azt is mondhatjuk, hogy a tulajdonos önkormányzathoz kerül. Közigazgatásilag azért nem tulajdonítunk ennek különösebb jelentőséget, a presztízsokokon túl, mert nincs lakossága, és ez egyébként nagyjából a konzultációra is választ ad: nehéz nyulakkal konzultálni. (*Derültség.*) A Margitszigeten pedig nincs lakosság, tehát nem lehet tartani lakossági gyűlést, nem lehet egyeztetni velük.

Önmagában én megértem emberileg Tóth József angyalföldi polgármester fájdalmát, mert tényleg szép a Margitsziget, és azt hiszem, az itt jelen lévő polgármesterek bármelyike elfogadná a Margitszigetet mint a területéhez tartozó térséget. De arról van szó, hogy a Fővárosi Önkormányzaté a tulajdon, ráadásul a Fővárosi Önkormányzat olyan konkrét fejlesztési tervekkel áll elő és szeretne végrehajtani, amelyek, megint csak azt mondom, fejlesztéspolitikai szempontból indokoltá teszik, hogy tegyük közigazgatásilag is egyértelművé ezt a helyzetet.

Természetesen nem kívánjuk az abszurditásig fokozni a logikát, következésképpen, noha tudjuk, hogy hasonlóan a Margitszigethez, a Budapesten átmenő főbb útvonalak is egyébként fővárosi önkormányzati tulajdonban vannak, de nem kívánjuk a kerületekből kivenni ezeket a főbb útvonalakat, és közvetlenül a Fővárosi Önkormányzathoz csatolni. Itt a Margitsziget esetében azonban a fejlesztési tervek megvalósítása miatt szükség van arra – legalábbis mi úgy ítéltük meg –, hogy a tulajdoni és a közigazgatási helyzetet egymással harmóniába hozzuk.

Én optimistább vagyok, mint a belügyminiszter úr. Én úgy gondolom, hogy a két tárca közötti együttműködés, jó együttműködés egyébként, megmutatkozik az önkormányzati szféra irányításában is. S egyébként pedig, ha egy tárcához tartozna, én nem mondom, hogy képviselő asszony vetné föl ezt a problémát, de akkor bizonyára lennének olyanok, akik viszont azt vetnék föl, hogy túlságosan koncentrált a hatalom az önkormányzatokkal szemben, hiszen ugyanaz a minisztérium látja el a törvényességi felügyeletet, mint amelyik az önkormányzatok irányítását is. Felfoghatjuk ezt úgy is, mint kétfajta irányítási rendszert, és ebből a szempontból nem árt, ha tagoltabb a kormányzati logika, illetve a kormányzati munkamegosztás. De teljes egészében egyetértek önnel abban, hogy egyébként ezt így is lehet, meg úgy is lehet. Mi inkább ez utóbbit láttuk szerencsésnek. A két tárca egyébként mind ez ideig jól dolgozik együtt. Hogy haszna, kimutatható haszna ennek van-e, azt én most nem tudom megmondani, azt esetleg az önkormányzati szférában dolgozók meg tudják mondani – problémát biztos, hogy nem okoz a kettő. Tehát legalább egyenértékű a másik megoldással.

Tobin-ügyben, ugye, a fordulatot az hozta – Rubovszky képviselőtársam kérdésére válaszolva –, hogy március 29-én az ír igazságügy-miniszter jelezte nekem, hogy abban az esetben, ha én személyes garanciát vállalok arra, hogy a büntetésének megkezdése után, amint kérelmezi, hogy a hazájában tölthesse le a büntetését Francis Ciarán Tobin, akkor mi lehetővé tesszük ezt, akkor Tobin hajlandó Magyarországra jönni és megkezdeni a büntetését. Lábjegyzetben szükségesnek tartom hozzátenni, ugye, mindig elmondjuk, de azért természetesen az ember mindig jobbra vágyik, és ebből adódóan hajlamos elfelejteni: valójában abból adódóan, hogy Írország annak idején azon európai uniós keretegyezmény elfogadásakor, amely lehetővé tette, hogy az egyik tagállam bírósága által meghozott döntést a másik tagállam állampolgára vonatkozásában köteles tiszteletben tartani annak a tagállama is, ehhez Írország fenntartást fűzött, és egy bizonyos határidő előtti ítéletekre vonatkozóan magára nem ismerte el kötelezőnek. Sajnos a Tobin-ügyben született döntés, amely jogerős döntés 2002-ben született, ebbe az időzónába esik: ez a 2004. január 1-je előtt született döntésekre vonatkozik, s ebből adódóan jogi eszközünk tulajdonképpen nincs arra, hogy kikényszerítsük Francis Ciarán Tobin Magyarországra jövetelét. Azonban ő a készségét fejezte ki, és az ír igazságügy-miniszter, Alan Shatter valóban személyesen is elkötelezett abban, hogy ezt az ügyet megoldja.

Én úgy gondolom, nemcsak személyes lelkiismereti kérdéstről van szó, hanem az Európai Unió egyik próbájáról is. Hiszen ha arról beszélünk, hogy az Európai Unió a jogbiztonság területén, a szabadság területén többletet akar adni a polgárainak, vagy legalábbis új lehetőségeket akar adni a nemzetállamokhoz képest, akkor a Tobin-ügy egy ilyen tesztet. Azaz ha ez nem valósul meg, ha nem láthatjuk azt, hogy az Európai Unió érvényt tud szerezni egy ilyen döntésnek, ha így kikerülhet egy magyar bíróság jogerős ítélete, akkor joggal gondolhatják azt bármely európai uniós tagállam állampolgárai, hogy ennek az igazságügyi együttműködésnek a hétköznapi életben sok értelme nincs.

Március 29-én, én még aznap személyes garanciát adtam arra, hogy ha Tobin úr Magyarországra érkezik, akkor megkezdheti a büntetését. Ezt követően egy hosszas egyeztetés kezdődött a két minisztérium között, amelyben nekünk részletesen le kellett írni a magyar jog szerinti eljárást ebben az esetben, határidőkkel, eljárási szabályokkal együtt, teljes körű információt kellett biztosítani. Az ír minisztérium állítása szerint folyamatosan kapcsolatban vannak Tobinnal. Legutóbb a múlt héten, ha jól emlékszem, pénteken vagy csütörtökön kaptunk jelzést az ír minisztériumból, hogy rövidesen választ várhatunk Tobintól, reményeink szerint az érkezés időpontját is tartalmazva, de erről még nem tudok egyelőre beszámolni. Mindenesetre mi addig nem hagyjuk nyugodni az ügyet; tehát addig, ameddig a választópolgárok megengedik, hogy ott legyek, ahol vagyok, addig mi ezt napirenden kívánjuk tartani, Magyarországon is és közösségi politikai szintéren is. Ebből a szempontból meg kell hogy értse, és ezt meg is érti, amennyire én tudom, az ír igazságügy-miniszter, és ő teljes mértékben együttműködik velünk a helyzet megoldásában.

Gyüre Csaba képviselőtársunk kérdésére: én úgy gondolom, hogy az internet blokkolása nem cenzúrát jelent. Ez ügyben már, olyan nagylelkű a sors, hogy volt szerencsém a parlamentben is azonnali kérdésre válaszolni. A cenzúra előzetes kontrollt jelent, amikor a tartalom nyilvánossá tétele előtt nézi át egy hatóság és engedélyezi, hogy a köz elé kikerülhet-e valami tartalom vagy nem. Az internetblokkolás egy utólagos szankció, ráadásul bíróság által elrendelt szankció, amely ideiglenes intézkedésként csak három ügycsoportnál: állam elleni bűncselekményeknél, terrorcselekményeknél vagy gyermekek ellen elkövetett bűncselekményeknél kerülhet szóba. Minden esetben bíróság hozhatja csak meg, nyilvános tárgyaláson, értelemszerűen, és minden esetben a jogorvoslati lehetőség ezzel szemben fennáll. Ilyen értelemben egyébként a szabályozás követi hagyományosan a sajtótermékekre vonatkozó szabályozást. Tehát én nem gondolom, hogy ettől a szabadság szűkülne, sőt, és a célunk elsősorban itt is a gyermekbarát igazságszolgáltatás volt, illetve a gyermekekkel szemben elkövetett bűncselekmények, akár a gyermekkereskedelem, akár a pedofil jellegű bűncselekmények elkövetésének megakadályozása volt. Én abban bízom, hogy biztonságosabbá teszi gyermekeink számára a világot.

A közösségek méltósága megsértésénél elméletileg igen, valós az a probléma, amelyet képviselőtársam felvázolt. Én két dologban látom a megoldást. Egyrészt majd a polgári eljárási törvénynek kell ezt szabályoznia, hogy hogyan kell kezelni az eljárás során, ha nagy tömegű ilyen ügy érkezik. Másrészt pedig én úgy gondolom, éppen mivel a szabályozás célja az, hogy valaki a közösség nevében léphet föl, ellentétben az eddig hatályban volt szabályozással, amely csak egyének számára tette lehetővé, hogy pereljenek, pontosan az a célunk ezzel is, hogy az anyagi jog-alkotás terén is tereljük a közös fellépés felé a feleket, de mint említettem, a polgári eljárási törvény fogja ezt majd részletesebben szabályozni.

Ami a másik felvetését illeti, most is lehetőség van arra, hogy a bírák csoportokat, teameket alkossanak, létrehozzanak tanácsokat, csoportban dolgozzanak. Sőt, amennyire én ismerem az Országos Bírósági Hivatal elnökének a terveit, ő például azt is tervezi, hogy hasonlóan a nyugat-európai igazságszolgáltatási rendszerekben meghonosodott gyakorlathoz, a bíróságok a jövőben már – hogyan fogalmazzak, hogy ne legyen félreérthető – kevésbé legyenek hivatal jellegűek, és inkább a tárgyalások legyenek csak ott. Azaz a bírák

otthondolgozási lehetőségét növeljék, illetve ilyen értelemben már nem lennének szigorúan technikai feltételekhez kötöttek a státusok bővítése területén, és talán több bírót is lehetne fölvenni. Mi lehetővé tettük most státusbővítéssel, hogy kétszázal több bírósági fogalmazó jelenjen meg a bírósági igazságszolgáltatási rendszerben. Ezek elsősorban költségvetési kérdések. Én itt is kérem az alkotmányügyi bizottság minden tagját, párthovatartozásra való tekintet nélkül, hogy az elkövetkező időszak költségvetési vitáiban majd az igazságszolgáltatásra fordítható pénzüsségeket tudjuk növelni. Hiszen ha valaki az ügyek elhúzódására panaszkodik, vagy joggal emlegeti fel azokat a botrányos ügyeket, amelyek az elhúzódó ügyek miatt előállnak, akkor annak is tudatában kell lennie, hogy ezeknek a stabil, tartós és hosszú távú megoldása csak informatikai, épület-, személyiállomány-fejlesztéssel kezelhetők a jövőben.

Turi-Kovács Béla képviselőtársam kérdésére: a végrehajtási rendszernél mi most jelen pillanatban a szakmai színvonal emelésével kívánjuk a végrehajtási rendszer hatékonyságát növelni. Azaz olyan szakmai előírásokat vezetünk be, eddig hiányzó szakmai előírásokat, ami a jövőben a végrehajtói munka szakmai megalapozottságát erősíti, illetve reményeink szerint egy kicsit felnyitja ezt a már erősen belterjessé vált szakmát, és lehetővé teszi azt, hogy jó szakképzettségű, magas színvonalú munkát végző emberek kerülhessenek be. Abban bízunk, hogy ez is már előrelépést jelent majd a végrehajtási rendszer mostani állapotához képest.

A másik kérdés, ami a telekkönyv, illetve a földnyilvántartás bíróságokhoz való visszahelyezését, a hagyományos megoldás újbóli bevezetését jelenti, ez korábban többször előfordult a viták során, szakmai viták során kormányon belül is. A Vidékfejlesztési Minisztérium az utóbbi években olyan fontos informatikai fejlesztéseket hajtott végre, amelyek következtében ma a földnyilvántartási rendszer az európai színvonalat tekintve is a jók közé tartozik, és szakmai szempontokból úgy gondolja ma a kormány, hogy a jelenlegi helyén, tehát a Vidékfejlesztési Minisztérium szakmai irányítása mellett a kormányhivatalokban jó helyen van, és ez nem okoz komolyabb fennakadást a földhivatali rendszer működésében sem.

Papcsák képviselőtársam kérdésére: a Tobin-ügy is már megmutatta azt, hogy Viviane Reding sajnálatos módon egyébként az Európai Bizottság és a biztosok szerződésben definiált szerepéhez képest is politikai szerephez csúszott. Ugye, a Tobin-ügyben 2000-ben történt a baleset, 2002-ben született a jogerős ítélet; még a Tobin-ügybe is Viviane Reding egyfajta magyar belpolitikai kifogásokat akart becsempészni, és állítása szerint azért is helyénvaló az ír hatóságok magatartása, hogy nem adják át Tobint, hogy a büntetését megkezdhesse, merthogy Magyarországon nem független az igazságszolgáltatás. És ezt követően is több olyan kijelentés jelent meg Viviane Redingtől, amely egyrészt nem felel meg a tényeknek, konkrétan nem igaz; most a legutóbbi Der Standard-interjúban is szerepelnek olyan állítások, amelyek tényszerűen nem igazak. Másrészt meggyőződésem, hogy nem tükrözik a Bizottság álláspontját, hanem személyes véleményét mondja el. Harmadrészt pedig időnként szakmai nonszenszek, legutóbb éppen az alaptörvény-módosítások számának és a demokrácia állapotának összekötése, miszerint van a Reding-féle állandó, azaz létezik az egy évben végrehajtható alaptörvény-módosítások száma, amelyen belül még jogállamnak tekinthető valamelyik ország; ha ezt meghaladja, akkor Viviane Reding szerint az már nem jogállam. Őt azonban egy cseppet sem zavarja, hogy a saját országában ennél sokkal turbulensebb alkotmányozási időszakok is voltak, 1988 decembere és '89 júniusa között hat hónap alatt hatszor módosították a luxemburgi alkotmányt, 2003 és 2009 év között pedig hat év alatt tizenkétszer. Viviane Reding a saját országának az alkotmányát, illetve alkotmánymódosításait történetét sem olvassa el, így bírálja más országok alaptörvény-módosításait. Amivel nem az a baj, hogy neki egyébként milyen véleménye van, hiszen a világ sokszínű és sok vélemény elfér a földgolyón. Két probléma van ezzel. Egyrészt ő mint biztos meggyőződésem szerint ilyen politikai tartalmú kijelentéseket nem tehet; ő a szerződés

őre, neki arra kell ügyelnie, hogy a közösségi joggal harmonizáljanak a tagállamok jogrendszerei, és egész egyszerűen ez a szerepén kívül esik, hogy ő politikai minősítéseket tegyen. Másrészt pedig semmiképpen sem szerencsés egy ország alkotmányfejlődését vagy alkotmánymódosításait és a jogállamiságot összekötni, hiszen előfordulhat az, hogy egy alkotmány évtizedeken keresztül változatlan, és aztán előfordulhat, hogy éppen olyan intézményi reformok időszakát éli, hogy egy éven belül többször is kell változtatni. Ezt bízunk rá a nemzetekre, a nemzetek nagykorúak, mindenki pontosan tudja, hogy hogyan rendezi be a saját intézményrendszerét és a saját politikai rendszerét. Viviane Reding pedig semmilyen olyan többléttudással nem rendelkezik, mint azt láthatjuk, sőt, mintha kevesebb tudással rendelkezne az alkotmányos berendezkedésekre és az alkotmánymódosításokra vonatkozóan, hogy ő megítélhetné az egyes országok alkotmányozási szokásait.

Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen a válaszokat, miniszter úr.

Megnyitom a második kört, a véleménynyilvánítás körét. Kérdezem, ki kíván ebben a körben hozzászólni. Lamperth Mónika képviselő asszonyé a szó.

Vélemények, észrevételek

DR. LAMPERTH MÓNIKA (MSZP): Köszönöm szépen. Margitsziget-ügyben miniszter úr nem győzött meg engem, és én sem győztem meg a miniszter urat, tehát most egyelőre ebben a patthelyzetben leledzik ez az álláspont.

A Margitsziget-ügyben én azt gondolom, hogy önmagában az, hogy nincs lakosa, nem elég érv. Persze nemcsak ezt az érvet mondta a miniszter úr – nem akarok olyan lenni, mint a fideszes vitapartnereim, hogy szelektíven csak azt hallják meg, amit úgy gondolják, hogy meg kell hallani –, hanem más érvet is mondott. De én azt gondolom, ez volt a legfajsúlyosabb érv, ez egy szubjektív mérlegelése az érveknek, hogy szemben azzal, amit én állítottam, hogy a rendszert fölborítják a Margitsziget politikai megszerzése érdekében, a miniszter úr azt mondta, hogy nem így van, hanem a rendszerhez igazítják ezt a helyzetet. Szerintem önmagában az a néhány érv, amit miniszter úr elmondott, ezt nem támasztja alá, sőt azt gondolom, hogy vannak nyomós érvek az én állításom mellett.

Budapesten több olyan terület van, kerületek közigazgatási területéhez tartozók, amelyeknek nincs lakosa; elkülöníthető terület, de nincs lakosa. Például a Hajógyári-sziget, amely a III. kerület közigazgatási területéhez tartozik, nincs lakosa – ugyanez a veszély fenyegeti akkor, mint a Margitszigetet, pláne ha valami nosztalgiahullám elkapja Tarlós főpolgármestert. Én azt gondolom, hogy ezért tehát ez nem érv.

Az sem érv, hogy önkormányzattól önkormányzathoz kerül, és akkor nincs az önkormányzati jogoknak sérelme. Erről szó nincs! Egyrészt a Fővárosi Önkormányzat annyiban teljesen sajátos az egész magyar önkormányzati rendszerben, hogy ez az egyetlen önkormányzat, amelyet a törvény települési és egyben területi önkormányzatnak is minősít. Ennek sokféle következménye van szakmailag és jogalkotási szempontból is. De ha két települési önkormányzatot hasonlítanánk össze, és az egyik jogalkotás révén akár, rá tudná tenni a másiknak a vagyonára úgy a kezét, hogy ezt a másikat, akit ez sért, nem kérdezik meg, az ugyanúgy az önkormányzati jogok sérelme! Tehát én azt gondolom, ez az érv sem állja meg a helyét.

És az, hogy önök, vagy legalábbis a módosító indítványt benyújtók érzik, hogy ez problémás, abból is látszik, hogy már a módosító indítványban is szerepel az, hogy ha ilyen közvetlen közigazgatási vagy igazgatási területet akarnak létrehozni, akkor majd a jövőben meg kell erről kérdezni az érintett önkormányzatot. Hát, szerintem minimum erkölcstelen, hogy most nem került arra sor, hogy a XIII. kerülettel ezt megkonzultálják! És az az érv sem áll meg szerintem, hogy nincs kivel konzultálni, hiszen a Margitszigetnek nincs lakosa, mert

attól ez még a XIII. kerület közigazgatási területéhez tartozik, igenis az ott élő állampolgároknak, akik ennek a közösségnek, a települési önkormányzati létből adódóan ennek a közösségnek a választópolgárai, közülük van ahhoz, hogy ennek a közigazgatási területnek a sorsa hogyan alakul. Ez világosan és logikusan levezethető ebből az önkormányzati szisztémából.

És azt gondolom, arról is szót kell ejteni, hogy mi van ilyenkor azzal a 220 millió forinttal, ami a XIII. kerületi önkormányzatnak a bevétele a Margitszigetből adódóan. Tőlük ezt csak úgy elvenni egy tollvonással, hogy valamit igazítunk a rendszeren, azt gondolom, nem lehet, és jogos, hogy föllépnek ez ellen.

A többi olyan témát illetően, amelyről itt szót váltottunk, illetve amiben én érdeklődtem, azt gondolom, abban van logika, amit a miniszter úr mondott, hogy az önkormányzatokkal kapcsolatban a tárcánál lévő munkamegosztás ilyen szempontból a kormányzaton belüli hatalommegosztásnak is egyik eszköze, és talán valamilyen önkormányzati ráhatás túlsúlyt próbálna megakadályozni. Én azt gondolom, ennél, ha már itt mérlegelünk arányosság szempontjából, több érv szól amellett, hogy egy helyen legyenek azok az információk, amelyek az önkormányzati rendszerrel kapcsolatban a kormányzatnál megjelennek. Egyébként szerintem szakmailag helyesebb a területi közigazgatás koncentrációja, illetve a kormányhivataloknál az ágazati intézmények összevonása az egységes kormányzati fellépés érdekében. Ennek szakmai értelme van, tehát ezt a logikát erősítik az én érveim a kormányzati munka tekintetében is. Az más kérdés, hogy politikailag ott milyen kritikát mondunk, de ezt sokszor elmondtam már a parlamentben, úgyhogy nem kívánom itt ezzel az időt húzni.

Úgyhogy én azt gondolom, és miniszter úr is utalt rá, ebben a Margitsziget-ügyben még nincs vége ennek a módosításnak. Szerintem próbáljuk meg egymást győzködni, aztán majd jutunk valamire.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Staudt Gábor képviselő úr a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Először is, nem udvariasság miatt jöttem később, hanem felszólaltam az ír lisszaboni szerződéses vitában. Gondoltam, ezt mindenképpen elmondom.

Viszont ha már a téma a parlament előtt van, én azt szeretném megjegyzésként hozzátenni, vagy véleményként, ha már ebbe a körbe érkeztem, hogy az EU-joganyagok átültetése, beépítése során jó lenne elérni azt, hogy elmenjünk a falig, tehát hogy azokat a lehetőségeket, jogi lehetőségeket – tehát most színtisztán a szakmai részre gondolok – kihasználjuk, amelyek megvannak, mondjuk, egy irányelvnek az átültetése kapcsán, tehát ahol a mérlegelés vagy a től-ig tartomány a magyar szabályozáson és a Magyar Országgyűlésen múlik. Itt egyébként – egyszerű példát is mondhatok – a legutóbbi egyik ilyen javaslat volt, amikor a bevándorlók részére az ingyenes jogsegélynyújtás körülményeit tárgyaltuk, ott az szerepelt a kormány által benyújtott javaslatban, hogy ez mindenkinek, minden bevándorlónak alanyi jogon jár, miközben az Európai Unió például a jövedelmi és vagyoni viszonyok vizsgálatát lehetővé teszi. Tehát az azért nem mindegy, hogy milyen módon építjük be ezeket a jogszabályokat. Tehát miniszter urat arra szeretném kérni, hogy ha lehet hatni az apparátusra, hogy ez a mechanikus, maximálisan mindent tegyünk meg, nehogy hibát vétsünk, és ne használjuk ki a határainkat, ami a különböző európai uniós joganyagok átültetése kapcsán felmerülhet, tehát ez a szemlélet kicsit megváltozzon, és próbáljuk a határra tolni ezt, ami szakmailag még elfogadható az Unió számára is, viszont a magyar érdekeket is maximálisan szem előtt tartja. Kérem ezt egyébként annak a tükrében is, hogy az ön által vezetett minisztériumtól egyébként a legtöbb esetben színvonalasabb anyagokat

szoktunk látni, mint sajnos más minisztériumoktól. Illetve azt is el kell mondani – és itt az ön mellett ülő Répássy államtitkár urat is ha kicsit megdicsérhetem (*Derültség.*), a vitákban ő aktívan... (*Dr. Navracsics Tibor: Ezért hoztam. – Derültség.*) Ez most nem a főnök előtti dicséret köre, de a parlamenti vitákban ő az, aki aktívan részt vesz, és ez az ellenzék irányában egy korrekt és felkészült magatartás, hogy mind az általános, mind a részletes vitákban ő az, aki azon kevés államtitkárok közé tartozik, aki odaáll, és a szakmai adokkapokban lehet rá számítani, még ha meggyőzni mindig nem is tudjuk egymást. Jobb lenne, ha a jövőben ez egyébként több államtitkárnál is, nemcsak az ön minisztériumánál elterjedne, és nemcsak mondjuk, a zárzóban reagálnának esetleg olyan módon, amire nem lehet reagálni, és mondjuk, egy előre megírt szöveget felolvasnak.

Tehát ezek azok a szakmai elvek, amelyeket szeretném, ha esetleg lehetne erősíteni, és miniszter úr is partner tudna ezekben lenni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. További hozzászólási szándékot nem látok.

Mielőtt miniszter úrnak visszaadnám a szót, csatlakozni szeretnék Staudt Gábor képviselő úrhoz – és remélem, ellenzéki képviselőtársaim nem fognak megróni, hogy ezért most nem adom át az ülésvezetést alelnök úrnak –, én magam a bizottság nevében is kifejezetten szeretném megköszönni és példaként, jó példaként hozni a KIM-et abban a tekintetben, hogy itt minden hétfőn bizottsági ülésen a KIM államtitkári szinten képviselteti magát, általában államtitkár úr részvételével, mindig minden kérdésre, akár kérésre, akár felszólítás vagy kérés nélkül is elmondja a kormány álláspontját, indokolja. Tehát szerintem, amikor szoktuk mondani a negatív példákat, ha pozitív példa van, azt is érdemes aláhúzni, s ebben, úgy látom, teljes egyetértés van, akkor is, ha egyébként az adott kérdésekben vita van ellenzék és kormánypártok között. De mindenki nagyra értékeli a KIM-nek azt a törekvését, hogy komolyan veszi a bizottsági munkát, és az államtitkár úr mindig minden vitában szakmai álláspontot vagy szakpolitikai álláspontot rögzít. Ezt mindenképpen szerettem volna a bizottság minden tagja nevében – remélem, mondhatom – megköszönni, mert nem minden esetben szokott ez megtörténni – és most próbáltam nagyon diplomatikusan fogalmazni. (*Derültség.*)

Miniszter úrnak adom meg a szót a véleménykörben elhangzottak tekintetében.

Dr. Navracsics Tibor válaszai, reflexiói

DR. NAVRACSICS TIBOR közigazgatási és igazságügyi miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönjük szépen az észrevételeket, különös tekintettel a dicséző észrevételeket (*Derültség.*) a minisztérium munkájával kapcsolatban. Ha megengedik, akkor államtitkár úr nevében is én tolmácsolom ezt a köszönetet (*Derültség.*), mert ő csak itt ül szegény, és nem teheti meg.

Lamperth képviselő asszony, nyilván nem tudtuk meggyőzni egymást. Én továbbra is úgy gondolom, önmagában nem olyan veszélyes manőverről van szó, mint amit önök látnak. Egy, a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában lévő vagyontárgy közigazgatásilag a Fővárosi Önkormányzathoz kerül. Nekünk ez a meglátásunk a dologban, de nyilván fogunk majd még sokat vitatkozni róla. És köszönjük a további javaslatokat a nem lakott területek Fővárosi Önkormányzathoz juttatása tekintetében. (*Derültség.*)

Staudt képviselő úrnak pedig vettem a jelzését, köszönöm szépen. Alaposabban oda fogunk nézni, és igyekszünk.

Köszönöm szépen az egész bizottságnak, hogy itt lehettem, és jó munkát kívánok mindenkinek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr, a meghallgatáson való részvételt. További jó munkát kívánunk, államtitkár úrnak is természetesen.

DR. NAVRACSICS TIBOR közigazgatási és igazságügyi miniszter: Köszönöm szépen. *(Távozik az ülésről. – Rövid szünet.)*

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Folytatjuk munkánkat. Turi-Kovács Béla képviselő úr Horváth Zsolt képviselő urat, Steiner Pál képviselő úr pedig Ipkovich György képviselő urat helyettesíti.

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX.30.) OGY határozat módosításáról szóló határozati javaslat (H/11301. szám, új/átdolgozott változat a H/11268. szám helyett); kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása, első helyen kijelölt bizottságként

Soron következik az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. országgyűlési határozat módosításáról szóló, új számát tekintve H/11301. számú határozati javaslat. A kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása következik.

Egy módosító indítvány benyújtására került sor, az Emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottság részéről. Kérdezem Rubovszky György képviselő urat előterjesztőként, hogy mi az álláspontja a módosító javaslatról.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Tisztelt Bizottság! Nekem az az álláspontom, hogy én előterjesztőként nem támogatom ezt a módosító javaslatot. Az én meggyőződésem az, hogy bár kijelölt bizottság az emberi jogi bizottság, de a túlterjeszkedés korlátait kizárólag a zárószavazás előtti módosító indítvánnyal oldja föl a Házszabály az alkotmányügyi, illetve az első helyen kijelölt bizottság javára. Az emberi jogi sosem lesz első helyen kijelölt bizottság, mert első helyen az alkotmányügyi bizottságot jelölték ki.

Én azt javaslom, hogy erre való tekintettel ezzel túlterjeszkedés házszabályi akadálya okán ne foglalkozzon a bizottság. Köszönöm szépen. *(Dr. Staudt Gábor: Én meg vagyok győzve. – Derültség.)*

ELNÖK: Az ügyrendi kérdésben – hiszen itt egy ügyrendi javaslat merült fel – nyitom meg először a vitát, tehát nem a bizottsági módosító egyéb tartalmi kérdéséről. Staudt Gábor képviselő úr a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm. Én meg vagyok győzve, elnök úr. *(Derültség.)*

ELNÖK: További kérdés, észrevétel az ügyrendi javaslattal kapcsolatban? Tehát ha jól értettem, képviselő úr szerint házszabályellenesnek minősítse a bizottság, túlterjeszkedésre tekintettel, arra, hogy zárószavazás előtt...

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Akkor is, elnök úr, vannak jogosultak, de az emberi jogi bizottság nem lesz az. Mert vagy az első helyen kijelölt bizottságnak van joga túlterjeszkedni, vagy az alkotmányügyinek. Jelen esetben ez egy és ugyanaz.

Az egy kérdés, hogy az alkotmányügyi bizottság annak idején előterjeszthet ilyen javaslatot.

ELNÖK: *(Rövid tanácskozást követően:)* Az merült fel problémaként, hogy természetesen így viszont, ha nincs elfogadott módosító indítvány, akkor nem lesz lehetősége az alkotmányügyi bizottságnak sem benyújtani.

DR. RUBOVSKY GYÖRGY (KDNP): Egy pillanat! Azt azért hadd mondjam, hogy a Házsabály ezt csak lehetőségként jelöli meg, hogy elfogadott módosító indítvány hiányában lehetőség van az azonnali zárószavazásra. Automatikusan lehet a következő héten, mert számtalan esetben volt ilyen.

Tisztelettel, én azt kérem, hogy ma ezt ne fogadjuk el, és a politikai helyzet tisztázása folytán ki lehet deríteni, hogy mi lesz belőle.

ELNÖK: Én nem kívánok politikai és szakpolitikai kérdésekben vitát nyitni. A túlterjeszkedés a képviselő úr által egyértelműen megindokolt. Azt kérem mindenkitől, akihez ezek a kérdések tartoznak, hogy egymás között rendezzék le ezeket az ügyeket. A zárószavazás elhalasztására pedig van lehetőség.

Ebből következően, miután egy ügyrendi kérdésben kell először állást foglalni, kérem, hogy abban foglaljunk állást, természetesen annak kifejtésével, hogy magam kész vagyok előkészíteni alkotmányügyi bizottság elnökeként egy zárószavazás előtti módosító indítványt, amelyről természetesen ebben az esetben a hétfői ülésnapon a bizottság fog tudni dönteni és annak benyújtásával együtt állást foglalni a tartalmi kérdésekben is.

Az ügyrendi kérdésben további hozzászólási szándékot nem látok. Ki az, aki az ügyrendi javaslattal egyetért? *(Szavazás.)* Ha jól látom, egyhangúlag így döntött a bizottság.

Kérem akkor ennek előkészítését, illetve annak a jelzését, hogy a zárószavazás legyen elhalasztva. *(Közbeszólásokra:)* Az a javaslatom, hogy akinek az a dolga, az készítse elő máskor jobban a javaslatokat, és akkor nem itt kell megvitatni ilyen jellegű vitatható kérdést.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről

b) A büntetőtörvényeknek a közhivatalt betöltőktől származó bennfentes információk felhasználásának megtiltásához szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10980. szám)

A 4/b ponttal folytatjuk: a büntetőtörvényeknek a közhivatalt betöltőktől származó bennfentes információk felhasználásának megtiltásához szükséges módosításáról szóló T/10980. számú törvényjavaslat, Schiffer András képviselő úr önálló indítványa.

Kérdezem, kíván-e ehhez a napirendhez bárki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Úgy látom, hogy nem. Gruber Attila képviselő úr Vejkey Imre képviselő urat helyettesíti, Vitányi István képviselő úr pedig Rubovszky György képviselő urat.

Szavazás a tárgysorozatba-vételről

Kérdezem, ki támogatja a javaslat tárgysorozatba-vételét. *(Szavazás.)* 1 támogató szavazatot kapott. Ki nem támogatja a tárgysorozatba-vételt? *(Szavazás.)* 16 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Ilyen nem volt. Így a bizottság nem vette tehát tárgysorozatba a törvényjavaslatot.

c) Egyes törvényeknek a közvagyon felhasználásával összefüggő pályázati eljárások nyilvánosságához szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10981. szám)

Soron következik az egyes törvényeknek a közvagyon felhasználásával összefüggő pályázati eljárások nyilvánosságához szükséges módosításáról szóló T/10981. számú törvényjavaslat, Schiffer András és Ertsey Katalin képviselők önálló indítványa.

Kérdezem, kíván-e ezzel az indítvánnyal kapcsolatban bárki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Ilyet képviselőtársaim nem jeleznek.

Szavazás a tárgysorozatba-vételről

Kérdezem, ki támogatja a tárgysorozatba-vételt. *(Szavazás.)* 5-en támogatják. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 16-an nem támogatják. Így ezt az előterjesztést sem vette tárgysorozatba a bizottság.

Magam sajnálom, hogy a kezdeményezők nem voltak jelen a bizottsági ülésen, de a házszabályi határidők okán erről állást kellett foglalnia a bizottságnak.

Az „egyebek” napirendi pont keretében bejelentenivaló nincs. Így ezt a napirendi pontot lezárom, és a bizottsági ülést berekesztem. Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 38 perc)

Dr. Cser-Palkovics András
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Prin Andrea